

de nævnte Fordringer ogsaa skal være fyldestgørende til virkelig Beskikkelse som Politimester.

Til § 5.

Efter Indstilling fra Hovedbestyrelsen for den danske Sagførereforening foreslaas følgende Ændringer i Retsplejelovens § 140 angaaende Sagførerraadets Sammensætning.

Antallet af Medlemmer forøges fra 12 til 13. Grunden hertil er i første Række den, at det har vist sig at ville være forbundet med store Vanskeligheder at fordele 12 Mandater paa de forskellige Landsdele, hvorimod en Fordeling af 13 Mandater med Lethed lader sig gennemføre.

Bestemmelsen om, at Halvdelen af Raadets Medlemmer vælges af og blandt Landsrets- og Højesteretssagførerne og Halvdelen af og blandt Sagførerne ved Underret bortfalder, hvorimod det foreskrives, at Valgene skal foretages efter Reglerne om Forholdstalsvalg. Der findes nemlig ikke at være en saa udpræget og konstant Interesses modsætning mellem de ovennævnte to Grupper af Sagførere, at den naturligvis er en saadan legal, i sig selv lidet taltalende, Gruppeinddeling; og det saa meget mindre, som Bestemmelsen om, at hver af Grupperne skal vælge Halvdelen af Raadets Medlemmer, kan komme til at virke uheldigt, hvis i Tidens Løb Antallet af Medlemmer indenfor den ene Valgruppe bliver langt større end indenfor den anden.

Endelig gaar Forslaget ud paa, at Formanden for Sagførerradet skal vælges ikke af Raadet selv, men af det almindelige Sagførermøde, hvorom der kan gives nærmere Regler i Sagførersamfundets Vedtægter. Man mener ved at henlægge Valget til Samfundets højeste Myndighed at styrke Formandens Autoritet i betydelig Grad og kommer herved ogsaa i Overensstemmelse med den hidtil indenfor Sagførereforeningen gældende Regel.

Til §§ 6 og 7.

Ifølge Retsplejelovens § 171, 1ste Stykke, er Vidner i borgerlige Sager ikke pligtige at møde udenfor den Underretskreds, hvor de bor eller opholder sig, dog at de i Landsretssager, der forberedes ved Landsretten selv, er pligtige at møde for denne, naar de bor eller opholder sig i en Underretskreds, der har Tingsted i den Retskreds, hvor Landsretten har sit Sæde, f. Eks. i Københavns Amts nordre Birk

eller paa Amager, der ligesom Østre Landsret har Tingsted i København.

Denne sidste Undtagelsesbestemmelse foreslaas udvidet til ogsaa at gælde Sager, der behandles eller forberedes ved Underret, saaledes at f. Eks. et Vidne, der bor i Københavns Amts nordre Birk, ogsaa er pligtig at møde for Københavns Byret i en ved denne Ret behandlet Sag.

Efter Retsplejelovens § 172 afgives Vidnesbyrd i borgerlige Sager som Regel for Underretten paa det Sted, hvor Vidnet bor eller opholder sig. Naar f. Eks. en Person, der bor i Odense Købstad, ønskes ført som Vidne under en ved Odense Herreds Ret verserende Sag, skal Vidnesbyrddet afgives ved Odense Købstads Ret, uagtet begge Retter holdes i samme Bygning i Odense, og Vidnet ved at møde i Herredets Ret ikke vilde komme til at møde udenfor den Underretskreds, i hvilken det bor (jfr. § 171). Foregaar Forberedelsen af en Landsretssag ved Landsretten selv, afgives Vidnesbyrddet dog ved denne Res, for saa vidt Vidnet bor i en Underretskreds (f. Eks. København eller Københavns Amts nordre Birk), der har Tingsted i den Retskreds, hvor Landsretten har sit Sæde.

Efter Forslaget udvides denne Undtagelsesbestemmelse for Landsretssager til ogsaa at gælde Sager, der behandles eller forberedes ved Underret, saaledes at Vidnesbyrddet skal afgives for den Underret, ved hvilken Sagen behandles, for saa vidt Regelen i § 171, 1ste Stykke, ikke er til Hinder derfor. En Person, der bor i Odense, vil saaledes have at afgive Vidneforklaring ikke blot for Odense Købstads Ret, men ogsaa ved alle de andre Tingsteder, der er beliggende i Odense.

Disse Ændringer vil sikkert være af stor Betydning til Gavn for Sagerne hurtige Fremme og gode Behandling og vil ikke paa nogen Maade være til Ulempe for de Personer, der skal møde i Retten som Vidner.

Til § 8.

Ifølge Retsplejelovens § 185 skal Vidners Forklaring i borgerlige Sager optegnes i Retsbogen, saaledes at de vigtigste Udtalelser gengives med Vidnets egne Ord, medens uvæsentlige Bemærkninger kan udelades. Naar Vidner afhøres under Domsforhandling for Landsret i Ankesager, og der ikke er særlig Grund til at antage, at Tilladelse til Anke til Højesteret vil blive søgt eller tilstaaet (jfr. § 435, 2det Stykke) samt ved Vidneafhøring un-